

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Ustawodawczej (404.)
w dniu 22 lipca 2015 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy (druk senacki nr 1003, druki sejmowe nr 2874 i 3556).

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 11)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Piotr Zientarski)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dzień dobry państwu.

Otwieram posiedzenie Komisji Ustawodawczej.

Przedmiotem naszego posiedzenia jest rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy.

Serdecznie witam przybyłych na nasze posiedzenie gości: przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości na czele z panią minister Zbrojewską – witamy serdecznie panią profesor; witamy przedstawiciela Krajowej Rady Sądownictwa, pana sędziego Waldemara Żurka, rzecznika prasowego Krajowej Rady Sądownictwa. Witamy również panią mecenas Beatę Mandylis, naszego eksperta legislacyjnego w sprawach karnych. Serdecznie witam także wszystkich przybyłych senatorów.

Czy pani minister chciałaby krótko scharakteryzować cel i przedmiot przedłożenia?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Monika Zbrojewska:

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowna Komisjo!

Jeżeli chodzi o nowelizację kodeksu karnego, będącą przedmiotem dzisiejszego posiedzenia komisji, to jest ona związana z rozstrzygnięciami Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w dwóch sprawach przeciwko Polsce – Piechowicz przeciwko Polsce i Horych przeciwko Polsce – które zostały przegrane. W dwóch wyrokach trybunał stwierdził naruszanie art. 3 europejskiej konwencji praw człowieka w zakresie, w jakim nie dochodzi do weryfikacji osób, które zostały uwięzione, że tak powiem, w szczególnych warunkach izolacji. I z tym związane są zmiany w zakresie art. 86, 88a i następnych, dotyczących możliwości weryfikacji przez właściwą komisję, czy osoba pozbawiona wolności w szczególnych warunkach powinna być na trwałe pozbawiona wolności w danych okolicznościach. I w tym kierunku zmierza nowelizacja. Ministerstwo jak najbardziej popiera tę ustawę.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę panią mecenas o przedstawienie opinii Biura Legislacyjnego.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis:

Bardzo dziękuję.

Niniejsza ustawa jest realizacją wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, który stwierdził, że na podstawie obowiązujących w naszym kraju przepisów zbyt często dochodzi do nadania statusu więźnia niebezpiecznego i że zbyt długo stosuje się środki ostrożności – one są obligatoryjne, dotychczas ustawa nie przewidywała możliwości wyłączenia stosowania poszczególnych warunków osadzenia. W związku z tym często dochodziło do nadużywania tych przepisów, i to do takiego stopnia, że można to zakwalifikować jako nieludzkie i poniżające traktowanie osadzonych.

Jeżeli chodzi o opinię Biura Legislacyjnego, to mamy sporo uwag do tej ustawy. Ustawa pochodzi z przedłożenia poselskiego i mam nadzieję, że ministerstwo dokładniej przeanalizuje nasze uwagi do tej ustawy.

Pierwsza uwaga dotyczy zmiany wprowadzonej w art. 76 §1 pkt 7 k.k.w. Artykuł ten określa prerogatywy komisji penitencjarnej, czyli uprawnienia i obowiązki komisji penitencjarnej, a pkt 7 dotyczy kwalifikowania skazanego jako stwarzającego poważne zagrożenie. Trzeba powiedzieć, że w ustawie wprowadza się pewną nowość normatywną właściwie jedynie w zakresie art. 88b ust. 2 i 3, gdzie wprowadza się możliwość, że tak powiem, miarkowania i określania, które warunki osadzenia skazanych jako niebezpiecznych będą wobec nich stosowane – niektóre będzie można wyłączać, niektóre będzie można zmieniać, po jakimś czasie do nich powracać, ograniczać itd. A wszystkie pozostałe zmiany mają raczej charakter porządkujący, z tym że wydaje mi się, że są one nie do końca konsekwentnie porządkujące... Proszę zwrócić uwagę, że na końcu lit. b pktu 7 – znajdują państwo ten przepis na pierwszej stronie pomarańczowego druku – jest mowa o tym, że do komisji penitencjarnej należy kwalifikowanie skazanego jako wymagającego osadzenia w zakładzie karnym typu zamkniętego. I ten przepis w lit. b w pktcie 7 niejako przesądza o właściwości wyłącznej komisji penitencjarnej w zakresie kwalifikowania osób skazanych za przestępstwa popełnione w zorganizowanej grupie i decydowania, czy osadzać ich w zakładzie karnym typu zamkniętego, czy nie. Moim zdaniem ten przepis narusza uprawnienia sądu, określone w art. 62 kodeksu karnego. Art. 62 kodeksu karnego stanowi, że orzekając karę pozbawienia wolności, sąd może określić rodzaj i typ zakładu karnego, czyli czy ma to być

zakład zamknięty, czy półotwarty. Tak więc sąd ma prawo określić typ zakładu karnego w wyroku skazującym, a jeżeli tego nie uczyni, to wówczas może to uczynić komisja penitencjarna na podstawie art. 76 §1 pkt 1, który stanowi, że do zakresu działania komisji penitencjarnej należy kierowanie skazanego do właściwego zakładu karnego, jeżeli nie określił tego sąd w wyroku. I teraz, wprowadzenie do pktu 7, który do tej pory dotyczył tylko kwalifikowania więźnia jako niebezpiecznego, przepisu, który mówi, że kwalifikowanie skazanego, który był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej, jako wymagającego osadzenia w zakładzie karnym typu zamkniętego należy do komisji penitencjarnej, oznacza, że gdy sąd będzie miał do czynienia ze skazanym, który działał w zorganizowanej grupie przestępczej, nie będzie mógł decydować o typie zakładu karnego na podstawie art. 62 k.k., bo w k.k.w. będzie zapis, że to należy do wyłącznej kompetencji komisji penitencjarnej. Moim zdaniem, takie umiejscowienie tego przepisu jest niewłaściwe, bo o tym, czy skazany powinien być osadzony w zakładzie karnym typu zamkniętego, przesądza art. 88, który też jest w tej ustawie nowelizowany i który stanowi, że w zakładzie karnym typu zamkniętego osadza się skazanego za przestępstwo popełnione w zorganizowanej grupie albo związku mającym na celu popełnianie przestępstw, chyba że szczególne okoliczności przemawiają przeciwko takiemu osadzeniu. W nowym art. 88 §3 jest wyodrębnione unormowanie, które przesądza o tym, kiedy komisja penitencjarna i sąd powinny decydować o osadzeniu w zakładzie karnym typu zamkniętego, i to ten przepis będzie brany pod uwagę przez sąd, który analizuje, czy są jakieś okoliczności przemawiające przeciwko osadzeniu go w zakładzie karnym typu zamkniętego, czy nie. Dlatego Biuro Legislacyjne proponuje wykreślenie w pkt 7 lit. b, bo przepis ten nie dotyczy skazanych kwalifikowanych jako stwarzających poważne zagrożenie społeczne.

Na wypadek, gdyby jednak przedstawione przeze mnie argumenty nie przekonały państwa z ministerstwa i państwa senatorów, chciałabym dodać, że jeżeli lit. b nie zostanie wykreślona z pktu 7, to trzeba będzie zmienić odesłania do pktu 7 w całej ustawie, dlatego że te odesłania dotyczą więźniów niebezpiecznych i teraz w odniesieniu do więźniów, którzy nie są niebezpieczni, tylko działali w zorganizowanej grupie, te odesłania nie będą miały sensu. Chodzi na przykład o odesłanie w art. 1 pkt 4 lit. b... Przepraszam... Konieczne będzie dodanie dwóch nowych jednostek redakcyjnych zmieniających pkt 2 i pkt 8 w art. 88b, które określają warunki osadzenia więźniów niebezpiecznych, stanowią mianowicie, że cele mieszkalne pozostają zamknięte całą dobę i są częściej kontrolowane niż te, w których są osadzeni skazani, wobec których nie podjęto decyzji, o której mowa w art. 76 §1 pkt 7. Czyli obecnie przepisy stanowią, że cele mieszkalne pozostają zamknięte całą dobę i są częściej kontrolowane niż cele, że tak powiem, normalnych osadzonych, to znaczy takich, którzy nie są niebezpieczni. I jeżeli nie zostanie wprowadzona poprawka, cele normalnych więźniów byłyby zamknięte i częściej kontrolowane niż te, w których przebywają więźniowie niebezpieczni, co byłoby po prostu nielogiczne. Tak więc jeżeli zdecydują państwo, by nie wykreślać przepisu lit. b, to trzeba by było wprowadzić

te dwie poprawki redakcyjne w zakresie odesłań. Ja bym jednak prosiła państwa o wprowadzenie poprawki polegającej na wykreśleniu lit. b, ponieważ ten zapis jest po prostu nieprawidłowy. Wprowadzenie normy, że komisja penitencjarna decyduje o typie zakładu, wyłącza prawa sądu w tym zakresie.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Proszę państwa, jako że jest to bardzo skomplikowana materia, proponuję, żebyśmy po każdej uwadze Biura Legislacyjnego od razu przeprowadzali dyskusję i głosowali nad zaproponowanymi poprawkami – jeśli oczywiście one się nie wyłączają... Bo inaczej potem znowu trzeba będzie przypominać, na czym polegają poprawki.

Tak że bardzo proszę panią minister i pana sędziego o ustosunkowanie się do przedstawionych uwag.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Monika Zbrojewska:

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowna Komisjo! Przychylamy się do pierwszej propozycji przedstawionej przez panią mecenas...

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Czyli do nowej redakcji przepisu. Tak? A pan sędzia Żurek?

Członek Krajowej Rady Sądownictwa Waldemar Żurek:

Ja też popieram tę propozycję.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Proponuję, żebyśmy to przegłosowali.
Czy państwo senatorowie akceptują tę propozycję?
Kto jest za przyjęciem poprawki zaproponowanej przez Biuro Legislacyjne? (9)
Jednogłośnie za.
Dziękuję bardzo.
Proszę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis:

Druga uwaga dotyczy art. 88 §3. Proponowana poprawka ma charakter wyłącznie redakcyjny. Ja przeczytałem ten przepis. „W zakładzie karnym typu zamkniętego osadza się skazanego za przestępstwo popełnione w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnianie przestępstw, chyba że szczególne okoliczności przemawiają przeciwko takiemu osadzeniu, co nie dotyczy skazanych uznanych za stwarzających poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu”. Z tak sformułowanego przepisu wynika, że osadzenie w zakładzie karnym nie dotyczy skazanych stwarzających

poważne zagrożenie. Moja propozycja zmierza do tego, żeby wprowadzić tutaj zapis znajdujący się w usuwanej lit. b: „który nie został uznany za stwarzającego poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu, chyba że szczególne okoliczności przemawiają przeciwko takiemu osadzeniu”.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Stanowisko ministerstwa?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Monika Zbrojewska:

Przychylamy się do tej propozycji.
(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Pan sędzia Żurek również.
Głosujemy.
Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (9)
Jednogłośnie.
Proszę bardzo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis:

Poprawka trzecia dotyczy art. 88a §1 – to są przepisy określające, jakie okoliczności bierze się pod uwagę przy decydowaniu, czy skazany stwarza poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu, czyli w jaki sposób zasłużył sobie na to, żeby zostać uznany za osobę stwarzającą zagrożenie. I tutaj są wymienione typy przestępstw, które zostały popełnione, okoliczności popełnienia tych przestępstw itd. A w pktcie 3 mówi się, że jeżeli przestępstwo było popełnione w zorganizowanej grupie albo w związku mających na celu popełnianie przestępstw, zwłaszcza z uwagi na kierowniczą lub znaczącą rolę w grupie... I do tego momentu, jak się wydaje, przepis jest prawidłowy. Ale dalej jest napisane: „lub fakt, że inni członkowie grupy lub związku przebywają na wolności”. Ten fakt nie ma żadnego związku z osobą skazanego, jest kompletnie od niego niezależny.

(*Przewodniczący Piotr Zientarski: Chcę powiedzieć, że również Helsińska Fundacja Praw Człowieka w swojej opinii, z którą zapoznałem się dzisiaj z rana, wskazuje, że...*)

Tak, ja też dopiero dziś dostałam tę opinię. Z tym że moja propozycja nie idzie tak daleko, jak opinia helsińskiej fundacji, która prawdopodobnie... No, wprawdzie w tych uwagach nie zostało to wyrażone wprost, ale prawdopodobnie helsińska fundacja byłaby za wykreśleniem w ogóle tych wyrazów. Ja uważam, że jest inne miejsce w ustawie, które byłoby właściwsze dla tej okoliczności, a mianowicie §2, który stanowi: „przy podjęciu i każdorazowej weryfikacji decyzji o uznaniu skazanego za stwarzającego poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu komisja penitencyjna uwzględni...” I dalej jest mowa o tym, co uwzględni: warunki osobiste

skazanego, motywacje i sposób zachowania się w trakcie pobytu w zakładzie karnym, a „w wypadku skazanego za przestępstwo popełnione w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnianie przestępstw – zagrożenie dla porządku prawnego, które może wyniknąć z nawiązania przez skazanego bezprawnych kontaktów z innymi członkami grupy” itd. I ja uważam, że tutaj należy dodać, że przy tej decyzji, przy weryfikowaniu decyzji...

(*Przewodniczący Piotr Zientarski: Uzupełnić katalog ten katalog po prostu...*)

Tak.

Należy dodać, że komisja penitencyjna uwzględni również fakt, że inni członkowie grupy lub związku przebywają na wolności. To byłaby taka okoliczność, która nie jest zależna od skazanego, a mimo to wpływa na ocenę zagrożenia.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

No i jest jedną z wielu przesłanek, że tak powiem, katalogowych, a nie samoistną przesłanką, bo to było krytykowane...

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Tak.*)

Rozumiem.

Jakie jest stanowisko ministerstwa i Krajowej Rady Sądownictwa?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Monika Zbrojewska:

Pozytywne.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Pozytywne.
Państwo Senatorowie, głosujemy.
Kto jest za? (10)
Jednogłośnie.
Dziękuję.
Proszę bardzo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis:

Dziękuję serdecznie.

Państwo senatorowie wiedzą, że ja zawsze z punktu widzenia praw człowieka... Moja propozycja poprawki zawarta w uwadze czwartej nie jest do końca, że tak powiem, dobra dla skazanych.

W pktcie 5, który przed chwilą państwu cytowałam, w tym katalogu okoliczności, które komisja bierze pod uwagę w trakcie oceny, czy skazany stwarza poważne zagrożenie społeczne, jest mowa o niebezpieczeństwie, jakie może wyniknąć z nawiązania przez skazanego bezprawnych kontaktów z innymi członkami grup. Otóż ja chciałabym zakwestionować takie znamię przymiotnikowe, bo tak sformułowany przepis oznacza, że trzeba by było udowodnić, że kontakty skazanego mają charakter bez-

prawny i mogą skutkować zagrożeniem. A to nie jest... Przecież skazany może całkowicie zgodnie z prawem się z nimi spotykać, może z nimi rozmawiać przez telefon i z tych jak najbardziej zgodnych z prawem spotkań mogą wyniknąć zagrożenia. To nie zawsze musi być bezprawny kontakt, na przykład posługiwanie się grypsami, ukrytymi wiadomościami czy nielegalnymi metodami przekazu. To może być zupełnie legalne spotkanie bądź rozmowa, bądź list, z których wynikną zagrożenia. Tak że ja bym proponowała wykreślić słowo „bezprawnych”, a pozostawić tylko „kontakty” skazanego z innymi członkami grupy.

(Przewodniczący Piotr Zientarski: Tak, bo kontakty bezprawne ograniczają się chyba tylko do grypsów, a kontakt w trakcie widzeń...)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Na przykład decyzje o ograniczeniu możliwości widzeń... Gdyby skazany, że tak powiem, nie grypsował, to nie byłoby podstaw do ograniczania widzeń, gdyby on nie podejmował nielegalnych... Chociaż być może powinno być tak, że tylko wtedy, gdy skazany zostanie złapany na nielegalnym kontaktowaniu się z członkami grupy... No, jeżeli jest to osoba tymczasowo aresztowana, która nie ma jeszcze, że tak powiem, swojej historii, to trudno podejrzewać, że będzie miała jakieś bezprawne kontakty. Dziękuję.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.
Stanowisko ministerstwa?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Monika Zbrojewska:

Pozytywne.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

A Krajowej Rady Sądownictwa?

Członek Krajowej Rady Sądownictwa Waldemar Żurek:

Popieramy tę poprawkę.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Państwo Senatorowie, głosujemy nad poprawką polegającą na wykreśleniu słowa „bezprawnych”.

Kto jest za? (10)

Dziękuję bardzo.

Kolejna uwaga.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis:

Uwaga piąta, którą za chwilę przedstawię, to najważniejsza uwaga do tej ustawy, wynikająca z najpoważniejszych wątpliwości. W art. 76, dotyczącym kwalifikowania

skazanego jako stwarzającego poważne zagrożenie, jest zapis, że komisja penitencjarna dokonuje, co najmniej raz na trzy miesiące, weryfikacji tej decyzji. W tym samym art. 76 w §2 – mogą to państwo znaleźć w materiale porównawczym – jest mowa o tym, że „jeżeli decyzja komisji penitencjarnej w przedmiocie klasyfikacji jest sprzeczna z prawem, o jej zmianie lub uchyleniu orzeka sąd penitencjarny”. A w §4 mówi się, że: „na decyzje, o których mowa w §1 pkt 1, 2, 6 i 7, przysługuje skarga”. Tak więc jeżeli komisja penitencjarna stwierdzi, że skazany stwarza poważne zagrożenie, to komisja ma obowiązek przynajmniej raz na trzy miesiące sprawdzać, czy nadal tak jest, a jeżeli sprawdzi i uzna, że skazany nadal stwarza zagrożenie, to na taką decyzję zgodnie z art. 76 §4 przysługuje skarga. To jest wyjątkowy przepis, który tak naprawdę, jak przeczytamy w komentarzach, zaburza pewien porządek w przepisach kodeksu karnego wykonawczego, które w art. 7 konstytuują prawo do wnoszenia skargi od wszystkich decyzji wydawanych w trakcie postępowania wykonawczego. A ten przepis szczególnie wskazuje wyjątkowe, dodatkowe uprawnienie do wniesienia skargi na decyzję, o której mowa w art. 76 §1 pkt 7.

I teraz tak, w dodawanym przepisie art. 88b – w tym druku to jest na stronie czwartej – są dwa nowe paragrafy, §2 i §3. W pierwszym z nich jest mowa o tym, że komisja penitencjarna może uznać, że nie zachodzi potrzeba stosowania wszystkich warunków – czyli obostrzeń związanych z osadzeniem skazanego niebezpiecznego – i odstąpić od stosowania jednego z nich lub więcej bądź zmienić ich zakres. A §3 stanowi, że na wniosek skazanego lub jego obrońcy, nie częściej jednak niż raz na trzy miesiące, komisja penitencjarna wskazuje przyczyny uzasadniające kwalifikację skazanego jako stwarzającego poważne zagrożenie społeczne. Tak więc jest to odrębna podstawa do weryfikacji, przepis uprawniający skazanego do składania wniosku – ale nie częściej niż raz na trzy miesiące – o to, żeby komisja penitencjarna wskazała mu przyczyny...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, skazany składa wniosek i komisja musi się do niego ustosunkować, wyjaśnić, dlaczego wydała taką, a nie inną decyzję. Na taką decyzję przysługuje skarga na podstawie art. 7 kodeksu karnego wykonawczego. I w przypadku skazanego osadzonego jako niebezpieczny byłyby dwie podstawy prawne do składania skargi – właśnie art. 7 k.k.w. i §4 w art. 76, gdzie jest mowa o skardze, która przysługuje na decyzję i na weryfikację decyzji, dokonywaną co najmniej raz na trzy miesiące, czego dotyczy ostatnie zdanie pktu 7 w §1 art. 76. A w art. 88b kreuje się niejako nową sytuację: na wniosek skazanego, nie częściej niż raz na trzy miesiące – a nie co najmniej raz na trzy miesiące – komisja musi się wytłumaczyć, dlaczego wydała taką decyzję, wskazać przyczyny uzasadniające kwalifikację skazanego jako stwarzającego poważne zagrożenie społeczne. I na tę decyzję przysługuje skarga w trybie zwyczajnym, na podstawie art. 7 k.k.w., który stanowi, że „skazany może zaskarżyć do sądu decyzję organu wymienionego w art. 2 pkt 3–6 i 10 z powodu jej niezgodności z prawem” itd., i to każdą decyzję komisji penitencjarnej. Moja wątpliwość dotyczy tego, że zdublowane jest tutaj... Komisja musi z urzędu, co najmniej raz na trzy miesiące, weryfikować

takie decyzje, a skazany może składać wniosek, dajmy na to, co półtora miesiąca. Jeśli będą dwie podstawy prawne, to można będzie cały czas podważać takie decyzje komisji penitencjarnej. Ja nie sformułowałam żadnej propozycji poprawki, ale zwracam uwagę na to uchybienie.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak.

Dlatego, proszę państwa, zastanawiam się, czy nie należałoby ograniczyć wniosku, o którym mowa w przepisie §3 art. 88b, tylko do warunków określonych w §1, czyli zamiast formułować ten przepis tak, że „na wniosek skazanego lub jego obrońcy komisja penitencjarna wskazuje przyczyny uzasadniające kwalifikację skazanego jako stwarzającego poważne zagrożenie społeczne” itd., zapisać to w ten sposób, że komisja penitencjarna wskazuje przyczyny uzasadniające stosowanie wobec takiego skazanego warunków określonych w §1. I wtedy skarga z art. 88b §3 odnosiłaby się jedynie do warunków osadzenia, a nie w ogóle do kwalifikowania skazanego jako stwarzającego poważne zagrożenie, bo tego dotyczy już przepis §4 w art. 76, w którym przewidziano możliwość składania skargi na kwalifikowanie i weryfikowanie, czy skazany powinien być osadzony jako niebezpieczny.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Co najmniej raz na trzy miesiące... Z tymże, że tamta decyzja zapada z urzędu – co najmniej raz na trzy miesiące – ale jest zaskarżalna, więc nie ma problemu...

(Głos z sali: Tylko żeby skazany nie poniósł uszczerbku, jeśli chodzi o uprawnienia...)

Tak, tak. O to właśnie chodzi. Wydaje mi się, że w ten sposób nie będzie ograniczenia praw skazanego. No chyba że znieśmy obowiązek weryfikacji decyzji co trzy miesiące z urzędu, a decyzja będzie weryfikowana tylko na wniosek skazanego, nie częściej niż raz na trzy miesiące. Jeśli tak miałyby to wyglądać, to wtedy treść pktu 7 trzeba by było jeszcze zmienić poprzez usunięcie zdania, że komisja co najmniej raz na trzy miesiące dokonuje weryfikacji.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

No, musimy za jakąś wersją się opowiedzieć.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Monika Zbrojewska:

Ja sądzę, że lepsze byłoby takie rozwiązanie, że komisja weryfikuje decyzje w tym zakresie z urzędu. Uważam, że takie rozwiązanie jest korzystniejsze dla oskarżonego. To znaczy my niejako wyręczamy w ten sposób skazanych, co byłoby istotne zwłaszcza dla osób, nie wiem, bezradnych, bo komisja sama, z urzędu podejmowałaby działania, nie cedując, że tak powiem, tego na skazanego.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.
Pan sędzia Żurek.

Członek Krajowej Rady Sądownictwa Waldemar Żurek:

Ja myślę, że rozwiązanie wskazane przez panią minister jest najbardziej obiektywne, bo inaczej rzeczywiście można będzie, jak już wskazała pani mecenas, właściwie co półtora miesiąca weryfikować takie decyzje – raz z urzędu, raz na wniosek – a nie o to przecież chodzi. Rozwiązanie polegające na weryfikacji z urzędu daje gwarancję, że raz na trzy miesiące rzeczywiście będzie następowała weryfikacja i ponowne uzasadnianie decyzji o przedłużeniu...

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Rozumiem, o utrzymaniu statusu więźnia niebezpiecznego.

Rozumiem, że senatorowie też by się do tego składali. Tak?

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Czyli do poprawki modyfikującej §3...)

To w takim razie głosujemy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (10)

Jednogłośnie.

Proszę bardzo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis:

Ostatnia poprawka ma charakter czysto redakcyjny. Otóż jako legislator z wieloletnim stażem, że tak powiem, z bólem serca przyjąłam przepis w brzmieniu: „art. 76 §1 pkt 7 lit. b oraz art. 88b §2 i 3 stosuje się odpowiednio”. Powinno tu być sformułowanie: „przepisy artykułu stosuje się odpowiednio”. Prosiłabym o przyjęcie tej drobnej redakcyjnej poprawki.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Monika Zbrojewska:

Oczywiście, wielki ukłon w stronę pani mecenas...

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Jest akceptacja. Rozumiem, że ta poprawka jest bezdyskusyjna.

Kto jest za jej przyjęciem? (10)

Dziękuję.

I teraz głosujemy nad ustawą w całości z przyjętymi poprawkami.

Kto jest za przyjęciem ustawy? (7)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (3)

Trzy osoby.

I sprawozdawca.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Na następnym posiedzeniu ja mogę być sprawozdawcą.

Jest na to zgoda?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Dobrze, dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie Komisji Ustawodawczej.

Przypomnę jeszcze, że planujemy posiedzenie Komisji Ustawodawczej po rozpatrzeniu pierwszego punktu porządku obrad. Jak pamiętamy, będzie poprawka co do notariatu.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak jest.

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 8 minut 43)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii